ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ

Οἱ πλούσιοι πρέπει νὰ θυσιάσουν μέρος τοῦ εἰσοδήματός των

ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΚΑΛΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατὰ τὸν δρ. Ἀουρέλιο Πετσέϊ, τὸ οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν μέλλον τοῦ κόσμου εἶναι τόσον σοβαρὸν πρόβλημα, ὥστε δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς πολιτικούς.

Ὁ δρ. Πετσέϊ εἶναι πρόεδρος τῆς Λέσχης τῆς Ρώμης, μιᾶς ὁμάδος ἐξ 100 περίπου διακεκριμένων ἀκαδημαϊκῶν διδασκάλων, ἐπιχειρηματιῶν καὶ πολιτικῶν, ἡ ὁποία ὀργανώνει περιστασιακῶς μελέτας ἐπὶ τῶν διεθνῶν προβλημάτων.

Ἡ Λέσχη τῆς Ρώμης ἀσχολεῖται, σήμερον, μὲ «τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου» — ἰδίως δὲ τῆς ἀποστάσεως, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν τυχόντων τῶν πλουσίων βιομηχανικῶν χωρῶν καὶ τῶν ὑπαναπτύκτων πτωχῶν.

—«Εὐρισκόμεθα, εἰς μίαν κατάστασιν κρίσεως», ἐδήλωσεν, ὁ Πετσέϊ εἰς συνέντευξίν του. «Ἡ λύσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν. Οἱ νέοι, τρόποι ἀλληλεγγύης, ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὰ λεγόμενα «ἀντισώματα», ὡς εἶναι τὰ διάφορα κοινωνικὰ κινήματα π.χ. αἱ ὁμάδες πιέσεως διὰ τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κύκλοι. Διότι, οἱ πολιτικοὶ εἶναι ἐγκλωβισμένοι εἰς ἕνα κλωβόν, ὁ ὁποῖος τοὺς χωρίζει ἀπὸ τὸν πραγματικὸν κόσμον. Αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Προέδρου Κάρτερ διὰ τὸν ἐνεργειακὸν τομέα, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Ἀμερικανοὶ καλοῦνται νὰ ὑποβετήσουν ἕνα λιτώτερο τρόπον ζωῆς, ἀποτελοῦν μίαν μοναδικὴν ἐξαίρεσιν.

Η ΛΕΣΧΗ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Ἡ Λέσχη τῆς Ρώμης δὲν εἶναι ἐν ἀποκλειστικῶς Ἰταλικὸν ἵδρυμα: Τὸ ὄνομά της ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ μέλη της συνῆλθαν τὸ πρῶτον, τῷ 1968, εἰς τὴν Ρώμην.

Ὁ Πετσέϊ, ἡλικίας 63 ἐτῶν, εἶναι ἐν τυπικὸν μέρος της: Εἶναι διδάκτωρ τῶν οἰκονομικῶν, ἐνεργὸν μέλος τῆς Ἀντιστάσεως κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, τέως πρόεδρος μεγάλης Ἰταλικῆς βιομηχανίας γραφομηχανῶν καὶ ἱδρυτὴς μιᾶς μεγάλης ἑτσιρείας ἐπενδύσεων, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ ἀναπτυξιακὰ ἔργα δι' ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὴν Λατινικὴν Ἀμερικήν.

—Δὲν εἶμαι ὀνειροπόλος, λέγει ὁ Πετσέϊ εἰς μίαν ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. «Εἶμαι διευθυντὴς ἐπιχειρήσεως, καὶ βλέπω τὰ προβλήματα τοῦ μέλλοντος ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς διευθύνσεως ἐπιχειρήσεως. Οἱ πολιτικοὶ δὲν βλέπουν ὑπὸ τὸ ἁπλοῦν τοῦτο φῶς τὰ προβλήματα τῶν πλουσίων ἐναντι τῶν πτωχῶν.

Ἡ Λέσχη τῆς Ρώμης ἀσχολεῖται μὲ διάφορα προγράμματα ἀποσκοποῦντα εἰς τὸ νὰ προσφέρουν λύσεις. Τὰ προγράμματα ἐγεννήθησαν ἐκ τῶν προτάσεων ἑνὸς χάρτου τοῦ ΟΗΕ περὶ τῶν οἰκονομικῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῶν κρατῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς 6ης Εἰδικῆς Συνεδρίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ, κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1974.

ΙΟΕΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μία ἐκ τῶν δραστηριοτήτων τῆς Λέσχης εἶναι αἱ διασκέψεις εἰς τὸ Χιοῦστον τοῦ Τέξας, μια σειρὰ ἐκ πέντε συνελεύσεων, μιᾶς ἀνὰ διετίαν, ἀφιερωμένων εἰς τὰ μεγάλα παγκόσμια προβλήματα τῆς ἀναπτύξεως.

Τὸ 10ετὲς τοῦτο πρόγραμμα τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Λέσχης τῆς Ρώμης, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χιοῦστον καὶ τῆς Ἑταιρείας Ἐνεργείας καὶ Ἀναπτύξεως Μτίσελλ.

Δύο βιβλία, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Λέσχης τῆς Ρώμης, πραγματεύονται τὰ τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς τάξεως, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπλάσεως τῆς τάξεως αὐτῆς καὶ τῶν στόχων τῶν διαφόρων λαῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Αἱ δύο μελέται ἀποκαλύπτουν ὅτι οἱ πτωχοὶ ἐπιθυμοῦν βεβαίως νὰ καταστοῦν πλουσιώτεροι, περιέργως ὅμως, μία μεγάλη πλειονοψηφία τῶν πλουσίων ἐδήλωσαν ὅτι προθύμως θὰ ἐδέχοντο νὰ μεταβάλουν τὸν τρόπον τῆς ζωῆς των διὰ νὰ διασωθοῦν αἱ ἀνισότητες εἰς τὴν κατανομὴν τῶν παγκοσμίων πόρων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 68 — ΤΗΛΕΦ 276 892

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 53 & ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΤΗΛ.: 272-977 & Οἰκίας 522-889

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 48
ΤΗΛΕΦ 222-091
ΔΕΧΕΤΑΙ 11.30 — 1 & 5.30 — 8.30
ΠΛΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΙΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ-ΤΟΥΜΠΑΝΑΚΗ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 227 & ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
(Παραπλεύρως τοῦ Πανεπιστημίου)
ΤΗΛΕΦ. 222-025 & 277-358

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 122 — ΕΡΜΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 222.600 ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ 222.922

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ὧραι λειτουργίας 7—1.30 π.μ. καὶ 5—8.30 μ.μ.
καθημερινῶς πλὴν ἀπογεύματος Σαββάτου
ΕΡΜΟΥ—ΚΟΡΙΝΘΟΥ 230
ΤΗΛ. 222-589 ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ 324-509

ΠΡΩΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ 12)25-4-1977 καὶ 8) 22-3-1977, προκηρύσσει τὴν, ἐπὶ θητείᾳ, πλήρωσιν τῶν κάτωθι κενῶν ὀργανικῶν ἰατρικῶν θέσεων, ἤτοι:

Α') ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ
1) Μία (1) Ἀναισθησιολόγου
2) Μία (1) Ραδιοϊσοτόπων Ἀμφότεραι ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ καὶ ἐπὶ πενταετῆ θητείᾳ.

Β') ΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ
1) Μία (1) Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου
2) Μία (1) Α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς
3) Μία (1) Α' Παθολογικῆς Κλινικῆς
4) Μία (1) Ὀρθοπεδικῆς Κλινικῆς
5) Μία (1) Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς
Ἅπασαι ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ καὶ ἐπὶ τριετῆ θητείᾳ.

Γ') ΘΕΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΩΝ ΒΟΗΘΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ
1) Δύο (2) Μαιευτικῆς Κλινικῆς
2) Δύο (2) Α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς
3) Δύο (2) Ὀρθοπεδικῆς Κλινικῆς
4) Δύο (2) Οὐρολογικῆς Κλινικῆς
5) Δύο (2) Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς
6) Δύο (2) Ω.Ρ.Λ. Κλινικῆς
7) Μία (1) Νευροχειρουργικῆς Κλινικῆς
8) Δύο (2) Καρδιολογικῆς Κλινικῆς
9) Μία (1) Παιδιατρικῆς Κλινικῆς
10) Δύο (2) Α' Παθολογικῆς Κλινικῆς
11) Δύο (2) Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς
12) Δύο (2) Β' Χειρουργικῆς Κλινικῆς
13) Μία (1) Ἀκτινοθεραπευτικοῦ Ἐργαστηρίου
14) Δύο (2) Ἀκτινοδιαγνωστικοῦ Ἐργαστηρίου
15) Δύο (2) Μικροβιολογικοῦ Ἐργαστηρίου
16) Μία (1) Σταθμοῦ Αἱμοδοσίας

Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω θέσεις ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ καὶ ἐπὶ διετῆ θητείᾳ.

Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης καὶ λήγει μετὰ πάροδον τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον.

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι οὐδὲν δικαιολογητικὸν ἐκπροθέσμως ὑποβαλόμενον θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἡ αἴτησις μετὰ τῶν συνημμένων δικαιολογητικῶν ὑποβληθήσεται ἀπαραιτήτως ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβουλίου Κρίσεως Ἰατρικοῦ Προσωπικοῦ εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσω τῆς Γραμματείας τοῦ ἡμετέρου Νοσοκομείου.

Σημειοῦται ὅτι παρὰ τῶν ὡς εἴρηται Γραμματειῶν δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνουν πλείονας πληροφορίας.

Ἀρμοδία διὰ τὸ Νοσοκομεῖον Πατρῶν «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ» εἶναι ἡ ὑπάλληλος τοῦ γραφείου Προσωπικοῦ κ. Π. Γεωνιστούλου τηλ. 222-812 ἐσωτ. 105).

Ἐν Πάτραις τῇ 17-5-77
Ὁ Πρόεδρος Δ.Σ.
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Δήμαρχος Καλαβρύτων διακηρύσσει ὅτι ὁ δημόσιος μυστικὸς διαγωνισμὸς μὲ ἐνσφράγιστες προσφορὲς διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου γιὰ τὴν προμήθεια καὶ ἐγκατάσταση δύο συσκευῶν χλωριάσεως ὕδατος μὲ ὑπόλυμμα ὑποχλωριώδους νατρίου ἢ μιᾶ ἠλεκτροκίνητη καὶ ἡ ἄλλη ὑδροκίνητη προϋπολογισμοῦ 75.000 δρχ. θὰ ἐπαναληφθεῖ, στὶς 6 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1977 ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 11η (ὥρα λήξεως 12η) μετὰ τὴν ὁποία οὐδεμία προσφορὰ γίνεται δεκτή.

Δεκτοὶ στὸ διαγωνισμὸ γίνονται ἐργολάβοι πτυχιοῦχοι Α' τάξεως καὶ ἄνω γιὰ ἔργα ἠλεκτρομηχανολογικὰ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ 271)28—7—69 Ν. Δ)τος ἐφ' ὅσον τὸ πτυχίο τους ἰσχύει γιὰ ἀνάληψη ἔργου στὸ νομὸ Ἀχαΐας ὡς καὶ κάτοχοι ἀναλόγου ἀδείας ἐνκαταστάτη τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Ὡς ἐγγύηση συμμετοχῆς ὁρίζεται ποσοστὸ ἴσο πρὸς πέντε τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς.

Λεπτομερὴς διακήρυξη εἶναι στὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Ἀχαΐας ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ λάβουν γνῶσιν.

Καλάβρυτα 18 Μαΐου 1977
Ὁ Δήμαρχος
ΠΑΝΟΣ ΠΟΛΚΑΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον καὶ ὥραν 9η π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίας Τριάδος Ζαρουχλείκων τρισετὲς μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρὸς καὶ υἱοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ

(ΕΤΩΝ 29)

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντες τὴν μνήμη του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Εὐθυμία. Τὰ τέκνα: Ἀντώνιος, Ἀλέξανδρος, Κυριάκος. Οἱ γονεῖς: Ἀντώνιος καὶ Ἀλεξάνδρα. Ἡ ἀδελφή: Θεοδώρα.

ΞΕΝΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

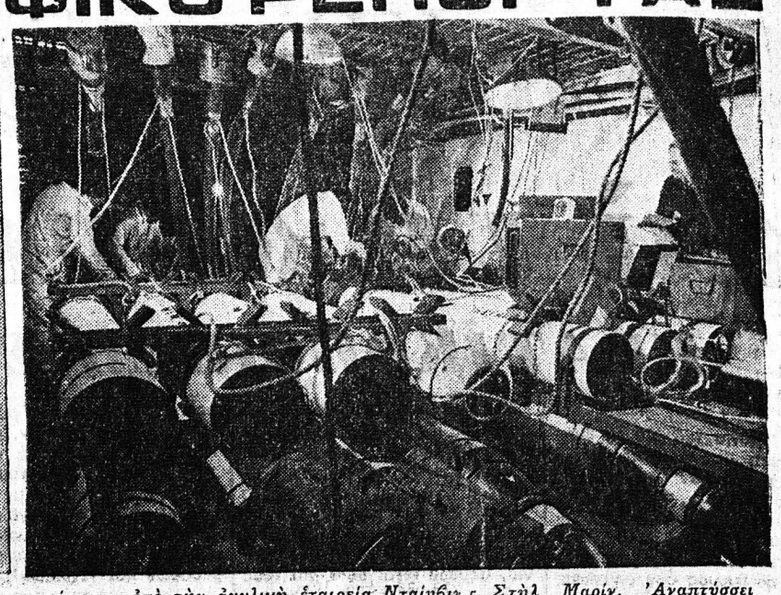

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Τὸ πρῶτο στὸν κόσμο φουσκωτὸ διζελοκίνητο σκάφος κατασκευάστηκε ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ ἑταιρεία Νταίηβιν ε Στὴλ Μαρίν. Ἀναπτύσσει ταχύτητα 25 κόμβων καὶ εἶναι κατάλληλο γιὰ σωστικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ γιὰ περιπολίες σὲ ἐηχὰ νερά. ΔΕΞΙΑ: Στὸ Γκρίνουϊτς τῆς Ἀγγλίας τὸ εἰδικὸ σκάφος «Μέρκουρυ» φορτώνει ὑποβρύχια καλώδια ποὺ θὰ ποντισθοῦν στὸ βυθὸ τοῦ νοτίου Ἀτλαντικοῦ, γιὰ τὴ σύνδεση Ν. Ἀμερικῆς μὲ τὴν Εὐρώπη

ΒΑΘΜΙΑΙΑ ΕΞΕΛΙΞΗ

Αὐταρχικὸ κράτος ἡ Δυτ. Γερμανία

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΔΥΣΦΟΡΙΑ

ΒΟΝΝΗ. Στὰ μάτια ἀρκετῶν Γερμανῶν, ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Γερμανία γίνεται πρότυπο αὐταρχικοῦ κράτους. Γιὰ ἄλλους, αὐτὸ ἔχει ἀρνητικὲς πλευρές, ἔχει ὅμως καὶ θετικές. Παραδείγματος χάρη, ἐκεῖνοι ποὺ θαύμαζαν τὴ Δυτικὴ Γερμανία καὶ βλέπουν ὅτι τώρα ἐφαρμόζει περιοριστικὰ μέτρα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν κοινωνικὴ ἠρεμία καὶ νὰ συνεχίσει τὴν παραγωγή, τὰ μέτρα αὐτὰ θεωροῦνται σὰν δικαιολογημένα.

Ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἄλλους, ποὺ πάντοτε εἶχαν ἐπιφυλάξεις γιὰ τὸ λεγόμενο «γερμανικὸ θαῦμα» καὶ ποὺ θεωροῦσαν τὴν Γερμανία σὰν σκληρὸ καπιταλιστικὸ κράτος, αὐτὰ τὰ μέτρα χαρακτηρίζονται σὰν ὁλίσθημα πρὸς τὴν αὐταρχικὴ ἐξουσία μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαφέρει τώρα ἡ διοίκηση ἀπὸ τὰ συστήματα, ποὺ ἐπικρατοῦν στὶς δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες.

Ποῦ ἀκριβῶς βρίσκεται ἡ ἀλήθεια; Καὶ γιατὶ ἡ Γερμανία ἀπὸ τὸ «νιοὺ ντῆλ» τοῦ Σοσιαλδημοκράτη ἡγέτη τῆς Βίλλυ Μπράντ ἔφθασε σήμερα στὸ αὐταρχικὸ κράτος τοῦ καγκελλάριου Χέλμουτ Σμίτ;

—Ἡ ἱστορία εἶναι μακρά, γράφει ὁ κ. Κλαούντιο Ποτζόλι, ἀπεσταλμένος τῆς ἰταλικῆς ἐπιθεωρήσεως «Ἐσπρέσσο» στὴ Δυτικὴ Γερμανία. Στὶς 24 Ἰουνίου 1968, μετὰ τὰ γεγονότα τοῦ Μαΐου στὴ Γαλλία καὶ τὴν ἀναταραχὴ στὰ γερμανικὰ Πανεπιστήμια, ψηφίσθησαν οἱ εἰδικοὶ νόμοι γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐκτάκτων συνθηκῶν καὶ συγκεκριμένα γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο νὰ ξεσπάσει κοινωνικὸς σάλος στὴ χώρα. Ὑπῆρχε τότε ἀκόμη ἡ κυβέρνηση συνασπισμοῦ στὴ Γερμανία καὶ οἱ Σοσιαλδημοκράτες δὲν μποροῦσαν νὰ κάνουν διαφορετικά.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κατὰ τὰ ἔτη 1969—1972 ποὺ καγκελλάριος στὴ Γερμανία ἦταν ὁ Βίλλυ Μπράντ, τὰ μέτρα αὐτὰ ἀνεστάλησαν καὶ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμόζονταν ποτέ. Οἱ νέοι τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόμματος, εἶχαν πείσει τὸν ἀρχηγό τους ὅτι ἡ Γερμανία εἶχε ἀνάγκη, γιὰ περισσότερη δημοκρατία. Καὶ ὁ Μπράντ συμφώνησε.

Ὅταν, ὅμως, ξέσπασε τὸ σκάνδαλο κατασκοπείας καὶ ὑποχρεώθηκε νὰ παραιτηθῆ, τότε οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν δυτικῶν κυβερνήσεων ἀποφάσισαν νὰ δραστηριοποιήσουν τὴ νομοθεσία, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τὴν ἐφαρμόσουν γιὰ περιπτώσεις ἐκτάκτου ἀνάγκης, ὅταν δηλαδὴ οἱ ριζοσπάστες νέοι τῶν Πανεπιστημίων ἢ τῶν διαφόρων ἐξτρεμιστικῶν ὀργανώσεων ἀποφάσιζαν, νὰ περάσουν στὴ δράση. Ἔτσι, ἔγινε. Ἀπὸ τότε ἐφαρμόσθηκε ἔλεγχος γιὰ ὅλους ἐκείνους, ποὺ πρόκειται νὰ διορισθοῦν σὲ κρατικὲς θέσεις καὶ ὑπῆρξε ἔλεγχος γιὰ τὰ φρονήματά τους καὶ τὴ δράση τους. Ταυτόχρονα, ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔπρεπε νὰ δηλώσουν ὅτι μένουν πιστοὶ στὸ Σύνταγμα, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἀναπτύξουν παράνομη πολιτικὴ δραστηριότητα.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, ὅλοι οἱ «ριζοσπάστες» ἀποκλείονταν ἀπὸ τὸν κρατικὸ μηχανισμὸ καὶ τοὺς ἄλλους ὀργανισμούς. Ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσουν σὲ μια σειρὰ ἀπὸ ἐρωτήματα, ὅπως εἶναι αὐτά: «Ποιὰ γνώμη ἔχεις γιὰ τὸν Μαρξισμό;». «Ὅταν πήγαινες σχολεῖο, εἶχες λάβει μέρος σὲ πολιτικὲς ἐκδηλώσεις;». «Χαρακτήρισες ποτὲ τὴν Γερμανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία σὰν ἰμπεριαλιστική;». «Τὸ γερμανικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα θέλει τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου. Συμφωνεῖς μὲ τὴν ἄποψη αὐτή;».

Φυσικά, ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ μέτρων, σχετικὰ μὲ τοὺς δημόσιους ὑπαλλήλους καὶ μὲ τὴν δραστηριότητα τῶν ἐξτρεμιστῶν, προκάλεσαν ἀντιδράσεις ὄχι μόνο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικό. Τὰ μέτρα ποὺ πάρθηκαν δὲν ἦταν μόνο νομοθετικά. Ἦταν καὶ πρακτικά! Μυστικὲς ὑπηρεσίες ἐπεξετείναν τὸν ἔλεγχό τους, στοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, στὸν σπουδαστικὸ κόσμο, στὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα καὶ τὰ συνδικάτα.

ΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Ἀπὸ τὸ 1971, ἡ νομοθεσία αὐτὴ καὶ τὰ μέτρα πειθαρχίας στράφηκαν σχεδὸν ἀποκλειστικὰ ἐναντίον τῆς τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως Μπάαντερ Μάϊνχοφ. Ὁ καγκελλάριος Σμὶτ κατεδίκασε διάφορες ἐνέργειες τῆς ὀργανώσεως καὶ εἶπε ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκληματικῶν διαιστήτων ἐναντίον τοῦ δημοκρατικοῦ κράτους.

Ὡρισμένες ἐφημερίδες, ὅπως ἡ «Φρανκφοῦρτερ Ρουντσάου». ἐπέκριναν τὴν διαδικασία αὐτὴ καὶ ἄφησαν νὰ ἐννοηθεῖ ὅτι ἡ νομοθεσία προχώρησε πολύ, διότι γίνονται διακρίσεις μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ περιορίζεται ἡ ἐλευθερία.

Ἀλλά, ἡ κυβέρνηση προχώρησε ἀκόμη περισσότερο καὶ στὶς 16 Ἰανουαρίου 1976, τὸ γερμανικὸ Κοινοβούλιο ἐνέκρινε ἕνα νόμο ἀκόμη ποὺ τιμωρεῖ καὶ τὴν ἁπλὴ ἔγκριση ἢ ἐπικύρωσημιᾶς τρομοκρατικῆς πράξεως. Σύμφωνα μὲ τὸν νομοθέτη, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Τύπος δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκφέρει τὴ γνώμη του γιὰ παρόμοιες ἐνέργειες, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ ἐκφωνοῦνται λόγοι σὲ συγκεντρώσεις, ὅπου νὰ ἐγκρίνονται, παρόμοιες πράξεις. Μιὰ τέτοια ἐνέργεια θεωρεῖται, ἀντίθετη πρὸς τὸ σύνταγμα. Μὲ ἄλλους λόγους, ἡ νέα νομοθεσία ὑποχρεώνει σὲ μιὰ αὐτολογοκρισία τοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς ἐκδότες, ἀλλὰ καὶ καθιστᾶ προσεκτικοὺς ἐκείνους ποὺ ἐκφωνοῦσαν κάπως τολμηροὺς λόγους.

Βεβαίως, ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπικρινόμενα μέτρα ὑποβάλλονται σὲ λαϊκὴ ἔγκριση κάθε φορὰ ποὺ γίνονται ἐκλογές. Ἡ κυβέρνηση, ποὺ νομοθετεῖ, κρίνεται σὲ ἐλεύθερες ἐκλογές. Ἂν ὁ λαὸς ἀποκρούσει αὐτὰ τὰ μέτρα ,μπορεῖ κάλλιστα νὰ τὴν καταψηφίσει. Ἡ τρομοκρατικὴ ὀργάνωση Μάϊνχοφ, ἔχει τὴν ἀξίωση νά... κυβερνήσει τὴ Γερμανία καὶ νὰ τῆς ἐπιβάλει τὸ δικό της νόμο. Εἶναι φυσικὸ λοιπόν, ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖ μιὰ μηδαμινὴ μειοψηφία νὰ χαρακτηρίζεται σὰν ἐγκληματικὴ κίνηση καὶ νὰ ἀντιμετωπίζεται μὲ σκληρὰ μέτρα. Αὐτὴ εἶναι ἡ λογικὴ τῆς ὁμάδας Μπράντ — Σμὶτ.

Ἡ γεροντικὴ ἄνοια ἐπέρχεται... ὕπουλα

ΑΓΝΩΣΤΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ ἐγκέφαλος, ἑνὸς νέου ἐνηλίκου περιέχει περὶ τὰ 12 δισεκατομμύρια νευρόνια, κύτταρα, δηλαδή, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουν νευρικὰς ὤθησεις διὰ τοῦ πολυπλοκωτέρου ὀργάνου τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ὁ ἐγκέφαλος λόγῳ τῆς διαδικασίας τοῦ γήρατος μικραίνει λόγῳ θανάτου 100.000 νευρόνιων. Οὕτω μετὰ παρέλευσιν δεκαετιῶν ἀπωλείας τῶν ἀναντικαταστάτων αὐτῶν κυττάρων ὁ νοῦς τῶν ἡλικιωμένων ἀτόμων εἶναι δυνατὸν νὰ παραπλανᾶται, ὁπότε τὸ ἄτομον καθίσταται ἀνίκανον νὰ φροντίσῃ τὸν ἑαυτόν του. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ὀνομάζεται γεροντικὴ ἄνοια.

Αἱ ἀπώλειαι τῆς μνήμης εἶναι κάτι τὸ σύνηθες ὅταν δὲ ἐν ἡλικιωμένον ἄτομον λησμονῇ ἓν ὄνομα ἢ μίαν συνάντησιν, διερωτᾶται: «Μήπως ἔχω γεροντικὴν ἄνοιαν;».

Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀρνητική, διότι οἱ ἄνθρωποι λησμονοῦν εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας οἱ πλείστοι δὲ τῶν γερόντων δὲν ἔχουν ἄνοιαν.

Παρὰ ταῦτα τὸ πρόβλημα τῆς γεροντικῆς ἀνοίας καθίσταται ὁλονὲν σοβαρώτερον διότι, σήμερον ὑπάρχουν περισσότεροι γέροντες ἀπὸ ἄλλοτε εἴτε δι' ἄλλους, ἀγνώστους λόγους, τὰ κρούσματα τῆς γεροντικῆς ἀνοίας αὐξάνονται.

Οἱ ἰδικοὶ γεροντολόγοι ὑπολογίζουν ὅτι τὰ 15% τῶν ἀτόμων ἡλικίας 65 ἕως 75 ἐτῶν καὶ τὸ 25% τῶν ἀτόμων ἡλικίας 75 ἐτῶν καὶ ἄνω πάσχουν ἐκ γεροντικῆς ἀνοίας.

Ἡ αἰτία τῆς γεροντικῆς ἀνοίας εἶναι ἄγνωστος. Φαίνεται ὅτι δὲν ὀφείλεται ἁπλῶς εἰς τὴν ἀπώλειαν νευρονίων, διότι πλεῖστοι ὅσοι γέροντες μὲ σμικρυσμένους ἐγκεφάλους διατηροῦν ζωηρὸν νοῦν, ἐνῷ ἄλλα ἄτομα, πάσχοντα ἐκ γεροντικῆς ἀνοίας δὲν ἔχουν σμικρυσμένους ἐγκεφάλους.

Ἐπίσης, δι' ἀγνώστους λόγους ἡ ἀπώλεια νευρονίων δὲν ἐπέρχεται εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἰσομερῶς ἀλλά, ὡς φαίνεται, προσβάλλει περισσότερον τοὺς μετωπικοὺς καὶ κροταφιαίους λοβούς (οἱ ὁποῖοι, μεταξὺ ἄλλων, παίζουν καίριον ρόλον εἰς τὴν ὁμιλίαν καὶ τὴν ἀκοήν) παρὰ τοὺς ἄλλους τομεῖς τοῦ ὀργάνου.

Ἡ γεροντικὴ ἄνοια εἶναι μία κατάστασις χαρακτηριζομένη γενικῶς, ἀπὸ ἀπώλειαν τῆς μνήμης ἰδίως προσφάτων γεγονότων ἀπὸ ἀνικανότητα ἐκτελέσεως ἁπλῶν ἀριθμητικῶν πράξεων καὶ ἀπὸ ἀπώλειαν τῆς ἱκανότητος προσανατολισμοῦ. Ἡ διάγνωσις γίνεται μό